

όμως, ήτοι από τις 22 Μαΐου μέχρι τις 31 Αυγούστου 1973, να φέρουν, στην Ιταλία, τον χαρακτηρισμό *varrd*.

2. *Ελλείψει εφαρμοστέων κοινοτικών διατάξεων κατά το χρόνο των πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης, στο εθνικό δικαστήριο εφαρμόζονται τις διατάξεις της εσωτερικής νομοθεσίας περί παραγραφής των εξαγωγικών δασμών που κακώς δεν απαιτήθηκαν από τον υπόχρεο λόγω σφάλματος της εθνικής διοίκησης, αρκεί οι διατάξεις αυτές να εφαρμόζονται χωρίς διάκριση στις εγχώριες και στις κοινοτικές απαιτήσεις και να μη θίγουν την εφαρμογή και την αποτελεσματικότητα του κοινοτικού δικαίου.*
3. *Η εθνική αρχή η επιφορτισμένη με τη χορήγηση των συνοδευτικών παραστατικών VA2 για τους οίνους που επιτρέπεται να φέρουν τη μνεία *varrd* στο πλαίσιο της κοινής οργάνωσης του τομέα του οίνου υποχρεούται να συμμορφώνεται προς την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Αν, όμως, ένα συνοδευτικό παραστατικό VA2 χορηγήθηκε από εθνική αρχή μη εξουσιοδοτημένη προς τούτο, η οποία, στηριζόμενη σε εσφαλμένη ερμηνεία της εφαρμοστέας κοινοτικής ρυθμίσεως, δεν απάτησε την προβλεπόμενη απ' αυτήν καταβολή ΝΕΠ, ονδεμία δικαιολογημένη εμπιστοσύνη γεννάται υπέρ των ενδιαφερομένων, και τούτο παρά την ενδεχόμενη καλή τους πίστη.*

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 1ης Απριλίου 1993

στην υπόθεση C-136/91 (αίτηση του Finanzgericht Baden-Württemberg για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Findling Wälzlager Handelsgesellschaft mbH κατά Hauptzollamt Karlsruhe (1)

[Δασμοί αντιντάμπινγκ — Ερμηνεία του άρθρου 1 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 374/87]

(93/C 124/09)

(Γλώσσα της διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Σύλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-136/91, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Finanzgericht Baden-Württemberg προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητεί, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Findling Wälzlager Handelsgesellschaft mbH και Hauptzollamt Karlsruhe, την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 1 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 374/87 του Συμβουλίου της 5ης Φεβρουαρίου 1987 για την οριστική είσπραξη των ποσών που έχουν καταβληθεί ως εγγύηση συνεπεία της επιβολής προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ και για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές συγκροτημάτων εδράνων ρουλεμάν

καταγωγής Ιαπωνίας (2), το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) συγκείμενο από τους R. Joliet, δικαστή, προεδρεύοντα, J. C. Moitinho de Almeida και F. Grévisse, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: W. Van Gerven, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε την 1η Απριλίου 1993 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Ο πίνακας του άρθρου 1 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) 374/87 του Συμβουλίου της 5ης Φεβρουαρίου 1987 για την οριστική είσπραξη των ποσών που έχουν καταβληθεί ως εγγύηση συνεπεία της επιβολής προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ και για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές συγκροτημάτων εδράνων, ρουλεμάν καταγωγής Ιαπωνίας έχει την έννοια ότι, για την εφαρμογή του ποσοστού του δασμού αντιντάμπινγκ που καθορίζεται ατομικά για τα προϊόντα που φέρουν τις μαρκές κατασκευής αριθ. 1 έως 7, οι οποίες απαριθμούνται στην τρίτη στήλη, αρκεί η διαπίστωση ότι τα έδρανα ρουλεμάν κατασκευάστηκαν από ή για την αντίστοιχη επιχείρηση που μνημονεύεται στη στήλη «Εξαγωγείς».

(2) ΕΕ αριθ. L 35 της 6. 2. 1987, σ. 32.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 1ης Απριλίου 1993

στην υπόθεση C-256/91 (αίτηση του Bundesfinanzhof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Emsland-Stärke κατά Oberfinanzdirektion München (1)

(Κοινή δασμολόγιο — Συνδυασμένη ονοματολογία — Προϊόν με δάση το άμυλο)

(93/C 124/10)

(Γλώσσα της διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Σύλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-256/91, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Bundesfinanzhof προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Emsland-Stärke GmbH και Oberfinanzdirektion München, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του κοινού δασμολογίου, όπως αυτό τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2587/91 της Επιτροπής της 26ης Ιουλίου 1991 περί τροποποίησης του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (2), το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. N. Κακούρη, πρόεδρο τμήματος, M. Diez de Velasco και P. J. G. Καρτεν, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: G. Tesaurο, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοίκησης, εξέδωσε την 1η Απριλίου 1993 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

(1) ΕΕ αριθ. C 291 της 8. 11. 1991.

(2) ΕΕ αριθ. L 259 της 16. 9. 1991, σ. 1.

(1) ΕΕ αριθ. C 166 της 26. 6. 1991.

Το κοινό δασμολόγιο — συνδυασμένη ονοματολογία — έχει την έννοια ότι πρέπει να κατατάσσεται στη διάκριση 1108 13 00 προϊόν με βάση το άμυλο (περιεκτικότητα σε άμυλο, προσδιοριζόμενη κατά τη μέθοδο Ewers, 99 % κατά βάρος ή, προσδιοριζόμενη κατά τη μέθοδο του σακχάρου, 81,1 % κατά βάρος· περιεκτικότητα σε ακετύλιο 0,65 % ή 0,67 % κατά βάρος) αποτελούμενο από φυσικό άμυλο γεωμήλων αναμεμιγμένο με ουδέτεροποιημένο εστέρα αμύλων γεωμήλων, χωρίς να περιέχει ακετυλαλδεΐδη, χρησιμοποιούμενο στη βιομηχανία χάρτου ή την υφαντουργία, επίσης κατάλληλο, λόγω της συνθέσεώς του, για την ανθρώπινη διατροφή, μολονότι αυτό δεν επιτρέπεται από την ισχύουσα περί τροφίμων νομοθεσία.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 1ης Απριλίου 1993

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-260/91 και C-261/91 (αιτήσεις του Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Diversint SA και Iberlacta SA Administración Principal de Aduanas e Impuestos Especiales de la Junquera (1)

(Κύρος της αναδρομικής ισχύος του φόρου επί ορισμένων γαλάτων σε σκόνη προελεύσεως Ισπανίας)

(93/C 124/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Σύλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-260/91 και C-261/91, που έχουν ως αντικείμενο αιτήσεις του Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, με τις οποίες ζητούνται, στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ, αφενός, Diversint SA και Iberlacta SA και, αφετέρου, Administración Principal de Aduanas e Impuestos Especiales de la Junquera, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς το κύρος της αναδρομικής ισχύος του τελευταίου εδαφίου του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 744/87 της Επιτροπής της 16ης Μαρτίου 1987 που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 805/86 που καθιέρωσε ένα φόρο στο μετουσιωμένο αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη προελεύσεως Ισπανίας και παρεκκλίνει από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1378/86 όσον αφορά τα εξισωτικά ποσά προσχώρησης στις συναλλαγές με την Ισπανία (2), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, πρόεδρο τμήματος, R. Joliet, J. C. Moitinho de Almeida, F. Grévisse, και D. A. O. Edward, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: C. Gulmann, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε την 1η Απριλίου 1993 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το τελευταίο εδάφιο του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 744/87 της Επιτροπής της 16ης Μαρτίου 1987 που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 805/86 που καθιέρωσε

ένα φόρο στο μετουσιωμένο αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη προελεύσεως Ισπανίας και παρεκκλίνει από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1378/86 όσον αφορά τα εξισωτικά ποσά προσχώρησης στις συναλλαγές με την Ισπανία, είναι ανίσχυρο καθόσον ορίζει ως ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος του κανονισμού τις 12 Φεβρουαρίου 1987.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών με απόφαση της 28ης Ιανουαρίου 1993 στην υπόθεση ΒΡ Σούπεργκαζ Ανώνυμος Εταιρεία Γενική - Βιομηχανική και Αντιπροσωπειών κατά Ελληνικού Δημοσίου

(Υπόθεση C-62/93)

(93/C 124/12)

Με απόφαση της 28ης Ιανουαρίου 1993, η οποία περιήλθε στη γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 11 Μαρτίου 1993, το Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ ΒΡ Σούπεργκαζ Ανώνυμος Εταιρεία Γενική - Βιομηχανική και Αντιπροσωπειών και του Ελληνικού Δημοσίου, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

1. Δικαιούται η Ελληνική Πολιτεία, για οποιοδήποτε λόγο:

- α) αφενός να υπαγάγει τις εισαγωγές έτοιμων πετρελαιοειδών προϊόντων σε φόρο προστιθεμένης αξίας ο οποίος να υπολογίζεται σε τιμή βάσης διαφορετική από εκείνη που προβλέπει το άρθρο 11 (σημείο Α παράγραφος 1 και σημείο Β παράγραφοι 1 και 2) της έκτης οδηγίας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αφετέρου να εξαιρέσει τις εταιρείες εμπορίας πετρελαιοειδών, τους πρατηριούχους και τους λοιπούς μεταπωλητές λιανικής πώλησης από την υποχρέωση υποβολής σχετικών δηλώσεων και να τους στερήσει έτσι το δικαίωμα έκπτωσης του φόρου, όπως συνδέθηκε, αντίστοιχα, με τις ρυθμίσεις των παραγράφων 1 και 4 του άρθρου 37 του νόμου αριθ. 1642/1986 και
- β) να απαλλάξει από το φόρο, κατά την παράγραφο 6 του ίδιου άρθρου, τις υπηρεσίες μεταφοράς και αποθήκευσης πετρελαιοειδών που δε συνδέονται με τη μεταφορά κ.λπ. τούτων από τον πρώτο σε άλλο γνωστό τόπο προορισμού;

2. Σε αρνητική περίπτωση, δηλαδή, εφόσον η Ελληνική Πολιτεία δεν είχε την παραπάνω ευχέρεια (δικαίωμα), αν οι προαναφερόμενες διατάξεις των άρθρων 11 σημείο Α παράγραφος 1 και σημείο Β παράγραφοι 1 και 2) και 17 (παράγραφοι 1 και 2) της οδηγίας αυτής είναι απαλλαγμένες από αιρέσεις και αρκετά ακριβείς, ώστε να μπορεί να τις επικαλεστεί η προσφεύγουσα εταιρεία, ως υπέρτερο δίκαιο, ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου τούτου στο οποίο εκκρεμεί η υπό κρίση προσφυγή της· και περαιτέρω, εφόσον συντρέχει η τελευταία αυτή περίπτωση, αν η φορολογούμενη είναι δυνατό να ζητήσει, κατ' εφαρμογή τους, αναδρομικά από 1ης Ιανουαρίου

(1) ΕΕ αριθ. C 302 της 22. 11. 1991.

(2) ΕΕ αριθ. L 75 της 17. 3. 1987, σ. 14.